

"Sóc mestre"

Dm, 6/10/2009 per Andreu Ibarz Mellado

[Colloquium Salutis](#)

La lectura del llibre [Sóc mestre](#) és un bon motiu per comprendre algunes de les raons del recent [Premi Catalunya d'Educació 2009](#) atorgat a l'Escola de Mestres Blanquerna.

Es tracta de 30 reflexions sobre l'educació -en forma de breus relats- a partir de la formació rebuda a l'Escola de Mestres Blanquerna. Les coordinadores de l'obra - Elisabeth Alomar, Mercè Cols, Imma Gómez, Ma. Dolors Olivé i Mariàngels Riera- van creure que la commemoració del 60è aniversari de l'Escola era un bon motiu per recollir un seguit d'experiències i reflexions d'una trentena d'educadors -tots els i elles, antics alumnes- sobre la visió del món educatiu, els seus records i vivències, la formació inicial...

Anticipa el mateix llibre: "Al llarg de les 30 reflexions s'hi entreveu l'evolució del context social i cultural a Catalunya, la singularitat en la formació dels mestres en les diferents dècades, els canvis més significatius del sistema educatiu i les innovacions educatives més rellevants que han configurat l'escola catalana".

Per al lector, sigui o no del ram, el text resulta grat, fresc, sincer, agosarat... , quasi íntim. Està ple de metàfores derivades de l'experiència educativa que ajuden a entendre la idea de procés, d'aprenentatge, de pluralisme: el tren, el viatge, l'obrir finestres, els colors, el ritme musical... És un llibre testimonial -de persones que donen el seu testimoni- i de testimoniatge -del fer i ser d'una institució-.

Són uns relats plens de vida. Narracions d'educadors que expliquen l'experiència del seu creixement personal i professional en el marc d'un context social, cultural, polític, educatiu i religiós. També queden recollides algunes "petites" històries de "grans" persones que han estat referents en la seva formació: professors, personal no docent, altres companys... Trobem la descripció i l'anàlisi de la situació d'unes èpoques (el llibre està estructurat per dècades) amb especial èmfasi en els qüestions político-socials i educativo-culturals. Les pàgines tendeixen a migrar vers la idea de "fotogrames" d'alta qualitat amb el valor afegit de la riquesa acumulada per l'experiència posterior. Un text, doncs, crític. L'espontània comparació amb el moment actual no és una pura anècdota. Sovint resulta quelcom interpel·lador. Els relats arriben freqüentment a la proposta, la recomanació, a compartir el bo i millor de persones que viuen apassionadament l'educació. I, molt especialment, es manifesta el desig d'explicitar la singularitat, l'estil i l'empremta de Blanquerna en la història personal de cadascun dels relators.

Les pàgines de *Sóc mestre* evidencien que el premi concedit és del tot merescut. El guardó reconeix l'excel·lent tasca d'una institució d'Església, dels seus dirigents i d'una amplíssima comunitat de professors, personal no docent i estudiants.

Amb satisfacció i agraïment puc afirmar: jo també *sóc mestre Blanquerna* !